

Odense Lærerforening havde indbudt til „bobler eller gravøl“ på dommens dag (Foto: John Hansen).

EN PYRRHUSSEJR!

DOMMEN // Advarslen til Erik Schmidt fastholdes, men dommen efterlader flere alvorlige perspektiver

tekst: CLAUS HOLM THOMSEN

ADVARSLER TIL LÆRER Erik Schmidt for negativ adfærd og negative holdninger på Agedrup Skole tilbage i 2014 opretholdes.

Ifølge dommen, der blev afsagt 1. november, var det okay, at skoleleder Mohammed Bibi sanktionerede Erik Schmidts opførsel med en tjenstlig advarsel efter et lærermøde den 7. maj 2014.

Dommeren er dog ikke uenig i, at Erik Schmidt har ret i at karakterisere ledelsens adfærd som lukket ledelse. „Schmidt har på den baggrund været fuldt ud berettiget til at tale om lukket ledelse“, står der i dommen.

Indholdet af Erik Schmidts kritik var altså relevant og berettiget, men dommeren fandt ikke, at Erik Schmidts attitude og måde at kritisere på var i orden. Her levede han ikke op til kravet om „dekorum“, som er pligten til som offentligt ansat at opføre sig anstændigt.

Dommeren fravalgte at tage stilling til den kendsgerning, at den begivenhed, der fik mange lærere på det omtalte lærermøde til at reagere – og altså også Erik Schmidt – opstod på grund af en fejl. Skolens ledelse erkendte i retten selv, at den oversigt over lærernes differentierede arbejdstid, som gav anledning til højlydt kritik, ikke skulle have været vist på det tidspunkt.

– Hvis ikke ledelsen havde vist oversigten over lærernes individuelle arbejdstidsforhold, så havde lærerne ikke i den grad protesteret, siger Erik Schmidt.

– Det var jo ikke i orden. Skolelederen havde pligt til at tale med lærerne om deres forberedelsestid, inden han fremlagde oversigten.

AUTORITÆR LEDELSE

Samme dag, som dommen blev afsagt, havde Odense Lærerforening indkaldt til fyraftensmøde i Klaregade.

Mere end 80 personer deltog i mødet, der blev afholdt i en alvorlig, men indimellem også munter stemning. Erik Schmidt fik først ordet, men der var også oplæg om perspektiverne ved dommen af lærer og tidligere hovedstyrelsesmedlem i Danmarks Lærerforening, Niels Chr. Sauer og af journalist og blogger Peter Kofod.

Erik Schmidt mente, at der nu både er brug for debat om ytringsfrihed og om ledelse.

– Vi står med en domstolskendelse, der bakker op om lukket ledelse, og jeg vil godt tilføje autoritær ledelse. Det må vi have en samfundsdebat om. Jeg tror ikke, der er opbakning til det i folkeskoleloven, i befolkningen og slet ikke i skolekredse. Ikke engang i Odense Kommunes egne personaleidealer.

– Desuden står vi med en dom, der ikke regner den interne ytringsfrihed i en skole for overhovedet at have nogen vægt, selv om der i „Vejledning om offentligt ansattes ytringsfrihed“ tales om lederens opgave med at skabe „en kultur, hvor det både er legitimt og velset, at man viser interesse for og debatterer arbejds-

pladsens forhold.“ Der er derfor behov for yderligere lovgivning på området, sagde han.

EN PYRRHUSSEJR

I sin tale kritiserede Niels Chr. Sauer Odense Kommune og også KL for at tromle Erik Schmidt og lærerne ned.

– Tillykke til KL med sejren over Erik, sagde han. Vi ved jo, at det er jer, der har styret dette forløb.

Niels Chr. Sauer gav udtryk for, at meningen med advarslen formentlig har været at sende et signal om, at det skal være slut med stærke lærere, der føler medejerskab til det, der foregår i skolen.

– Slut med skolen som et mødested, hvor meninger brydes og demokratiet sættes i vej. Nu skal skolen være en topstyret produktionsvirksomhed. Ingen palaver her, og lærerne skal bare gøre, hvad de får besked på.

– Men hvad hjælper det, at I nu har fået retens ord for, at I har lov til at gøre det her? Det er slet ikke det, der er afgørende. Det afgørende er, om det er klogt, det I gør, sagde Niels Chr. Sauer og kaldte dommen for en pyrrhussejr for KL.

PERSONLIGHED OG MENNESKELIGHED

Også uden for lærernes og lærerforeningens boldgade har dommen vakt genlyd. Chefredaktør Troels Mylenberg fra Jysk Fynske Medier skriver således om sagen i sin „Bagkant“, *Det lærende menneske - og den menneskelige lærer*.

Mylenberg havde håbet, at dommen var faldet anderledes ud. Han skriver blandt andet: „(...) desværre faldt dommen ud til fordel for systemet, til fordel for den ledelse, der åbenlyst helst bare ville have, at medarbejderne – lærerne – rettede ind, lod sig lede og holdt igen med kritik.“

Han funderer desuden over lærerjobbets karakter. „Måske lærergerningen ligefrem er det fag, hvor vi har allermost brug for, at fagligheden og professionalismen også tilknyttes et særligt element af personlighed og menneskelighed. Og dermed også plads til at vise det.“

Og til sidst udtrykker han et fromt ønske, som han nok deler med mange lærere. „Måtte sagen fra Odense, trods dommens udfald, primært blive en påmindelse til os alle sammen om at huske på, at uenighed – også på et lærerværelse – grundlæggende er udtryk for styrke. Og at det faktisk er en dansk kerneværdi, at vi giver plads til det enkelte menneske, også selv om det kan blive højtrøstet engang imellem.“

PYRRHUSSEJR

Pyrrhussejr er et udtryk for en dyrtkøbt sejr. En sejr med egne tab, der er større end fjendens.